

Sygn. akt III RC 301/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Żylińska - Małecka

Protokolant Agnieszka Smolińska

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2019 roku w Dzierżoniowie sprawy

z powództwa **M. O. (1)**

przeciwko **T. K. (1)**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego T. K. (1) alimenty na rzecz powoda M. O. (1) urodzonego (...) w D., z kwoty po 250 zł miesięcznie, ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie w dniu 21 kwietnia 2016 roku w sprawie sygnatura akt III RCo 3/16, do kwoty po 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 25 sierpnia 2017 roku, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk A. O. (1) jako przedstawicielki ustawowej powoda;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego T. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej od ponoszenia której powód był zwolniony;

IV. zasądza od pozwanego T. K. (1) na rzecz przedstawicielki ustawowej powoda A. O. (1) kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. zasądza od przedstawicielki ustawowej powoda A. O. (1) na rzecz pozwanego T. K. (1) kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VI. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 25 sierpnia 2017 roku do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie A. O. (1), działająca jako przedstawicielka ustawowa powoda M. O. (1), reprezentowana przez pełnomocnika adwokat A. D., wniosła pozew przeciwko pozwanemu T. K. (1) (poprzednio M.) o podwyższenie alimentów na rzecz M. O. (1) ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie w dniu 21 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. III RCo 3/16 z kwoty po 250 zł miesięcznie do kwoty po 2.000 zł miesięcznie, płatnych z góry do rąk przedstawicielki ustawowej, do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazało, że powód M. O. (1) urodził się (...) i pochodzi z nieformalnego związku (...) z pozwanym T. K. (1). U powoda stwierdzona została wada genetyczna w postaci Zespołu (...) wraz z szeregiem anomalii dotyczących poszczególnych narządów i układów. Z tego też powodu powód wymaga specjalnego kształcenia, a ponadto pozostawania pod stałą kontrolą lekarzy specjalistów, stosowania odpowiedniej diety oraz zakupu aparatu słuchowego, okularów oraz leków. Dla prawidłowego rozwoju małoletniego konieczna jest także stała rehabilitacja ruchowa, nauka pływania, zajęcia z logopedą oraz psychologiem. M. O. (1) mieszka sam wraz ze swoją matką i pozostaje na jej wyłącznym utrzymaniu. Według wyliczeń matki powoda miesięczne koszty utrzymania dziecka stanowią kwotę 3.500 zł. Na kwotę tę składają się następujące wydatki: po 200 zł tytułem partycypacji w opłatach mieszkaniowych, po 800 zł na wyżywienie, po 100 zł na zakup wyprawki szkolnej, po 250 zł na zakup odzieży i obuwia, po 800 zł na leczenie i zakup leków, 500 zł na rehabilitację, 350 zł na leczenie stomatologiczne. Dodatkowo raz w roku konieczny jest zakup nowych okularów (500 zł) i wyjazd małoletniego na turnus rehabilitacyjny którego koszt wynosi kwotę 5.000 zł. A. O. (1) nie może podjąć zatrudnienia, gdyż małoletni wymaga całodobowej opieki. Jedyнным dochodem matki powoda są świadczenia pieniężne otrzymywane z pomocy społecznej w kwocie po 2.293 zł miesięcznie. Pozwany T. K. (1) do 2012 roku przekazywał na rzecz syna kwoty po około 1800 zł miesięcznie, w okresie od 2013 roku do 2015 roku nie przekazywał matce dziecka żadnych kwot, a od 2016 roku płaci jedynie ustalone w drodze ugody sądowej alimenty w wysokości 250 zł miesięcznie. Ponadto pozwany nie utrzymuje z synem żadnego kontaktu i nie interesuje się jego sprawami. Matka powoda podniosła też, że pozwany pożyczył od niej kwotę 70.000 zł na ratowanie firmy, zaś w kwietniu 2017 roku przekazał na rachunek bankowy matki kwotę 90.000 zł, wpisując w tytule przelewu bankowego sygnaturę akt sprawy, w której ustalono alimenty na rzecz M. O. (1) po 250 zł miesięcznie. Od czerwca 2017 roku pozwany nie przekazuje na utrzymanie syna żadnych kwot. Według wiedzy posiadanej przez A. O., na utrzymaniu pozwanego pozostaje jeszcze trójka innych dzieci, na które płaci alimenty w kwotach po około 1.000 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa powoda podała, że pozwany mieszka w apartamencie we W., za który płaci ok. 4000 zł miesięcznie, jeździ samochodem marki A. (...), a jego średniomiesięczne dochody wynoszą od ok. 20.000 do 30.000 zł.

Postanowieniem z dnia 21 września 2017 roku wydanym przez Sąd Rejonowy w Świdnicy w sprawie o sygn. akt III RC 301/17, następnie zmienionym przez postanowienie z dnia 13 grudnia 2017 roku wydane przez Sąd Okręgowy w Świdnicy w sprawie II Cz 1016/17, na skutek zażalenia pozwanego T. K. (1), oddalono wniosek powoda M. O. (1) w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia.

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 marca 2018 roku pozwany T. K. (1), reprezentowany przez pełnomocnika adwokat J. P., wniósł o oddalenie powództwa w całości, a nadto o zasądzenie od strony powodowej na jego rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska zaprzeczył jakoby zawierał z A. O. (1) jakąkolwiek umowę pożyczki zwłaszcza, że twierdzenie matki dziecka nie pozwalają na ustalenie daty zawarcia rzeczzonego zobowiązania, ani tym bardziej źródła, z którego matka powoda miałaby się stać dysponentką tak znacznej kwoty pieniędzy. Podniósł jednocześnie, że wpłacona przez niego w kwietniu 2017 roku kwota 90.000 zł na rachunek bankowy matki dziecka tytułem alimentów ustalonych ugodą sądową w sprawie III RCo 3/16 wyczerpuje żądania alimentacyjne powoda względem pozwanego na okres najbliższych 30 lat. Natomiast rozdysponowanie przez przedstawicielkę ustawową majątkiem dziecka, poprzez zaliczenie wpłaty pozwanego obejmującej należności alimentacyjne powoda na własną wierzytelność w wysokości 70.000 zł, stanowi czynność przekraczającą zwykły zarząd majątkiem dziecka i w myśl art. 101 § 3 k.r.o. wymaga zezwolenia sądu opiekuńczego. Zdaniem pozwanego, skoro A. O. (1) posiada osobistą wierzytelność względem pozwanego z tytułu pożyczki, to winna dochodzić zwrotu tej należności w odrębnym postępowaniu cywilnym, nie zaś rozdysponować na swoją

rzecz kwotę wpłaconą tytułem alimentów na rzecz M. O. (1). T. K. (1) wskazał też, że od dnia 1 sierpnia 2012 roku jego jedynym dochodem jest wynagrodzenie w wysokości 1.291,16 zł netto miesięcznie z tytułu umowy o pracę świadczonej na rzecz spółki Kopalnia (...) Sp. z o.o. Natomiast posiadane przez niego udziały w powyższej spółce zostały zastawione celem zabezpieczenia wierzytelności na rzecz I. Z.. Pozwany jest także udziałowcem (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., ale jego udziały zostały zastawione na rzecz A. C. (1) celem zabezpieczenia wierzytelności. Pozwany przyznał, że w przeszłości dysponował znacznie większymi środkami niż obecnie, a problemy finansowe pozwanego były znane matce powoda, gdy zawierano ugodę alimentacyjną na kwotę 250 zł miesięcznie. Aktualnie wobec pozwanego toczą się liczne postępowania egzekucyjne, co jednoznacznie potwierdza, że jego sytuacja materialna nie jest dobra. T. K. (1) zaprzeczył również jakoby był właścicielem jakichkolwiek samochodów, a także, aby na swoje utrzymanie przeznaczał znaczne środki pieniężne.

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2018 roku Sąd skierował strony do mediacji w przedmiocie alimentów. Mediacja nie zakończyła się zawarciem ugody, co wynika z pisma mediatora z 17 października 2018 roku.

Na rozprawie w dniu 20 lutego 2019 roku przedstawicielka ustawowa A. O. (1) oświadczyła, że wyraża zgodę na alimenty w kwocie po 1.500 zł miesięcznie. Natomiast pozwany T. K. (1) wyraził zgodę na alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie pod warunkiem, że wpłacona przezeń kwota 90.000 zł zostanie zaliczona na poczet alimentów.

Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2019 roku A. O. (1) podtrzymała swoje stanowisko. Pozwany T. K. (1) podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w odpowiedzi na pozew, wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni M. O. (1) urodzony (...) w D. jest z dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...). Jednakże rodzice powoda nigdy nie zamieszkiwali razem. Poznali się w 2000 roku. Wówczas A. O. (1) pracowała jako kierownik recepcji hotelu w Ś. zaś T. K. (1) (wówczas M.) był kelnerem. Wkrótce pozwany rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej o różnych profilach zaś A. O. (1) pracowała zawodowo do 2006 roku. Gdy dowiedziała się, że jest w ciąży przeprowadziła się do swojej mamy. Matka powoda była przeświadczona o poważnych zamiarach pozwanego względem ich związku. Po urodzeniu się M. O. (1), pozwany do 2012 roku przekazywał na utrzymanie matce dziecka kwoty od 1.000 do 3.000 zł miesięcznie. Później w utrzymaniu syna pomagała jego babcia macierzysta. A. O. (1) od 2013 roku miała także finansowe wsparcie z Fundacji. W 2006 roku A. O. (1) otrzymała od pozwanego T. K. (1) kwotę 400.000 zł na zakup domu. Dom został zakupiony w D. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...). A. O. (1) udzieliła pozwanemu T. K. (1) pełnomocnictwa do zarządzania w jej imieniu w/w nieruchomością. I tak, w dniu 29 grudnia 2009 roku zawarta została umowa pożyczki pomiędzy T. K. (1) działającym w imieniu A. O. (1) a E. S. na kwotę 378000 zł. Zabezpieczeniem tejże pożyczki było m.in. przewłaszczenie przez A. O. na rzecz pożyczkodawcy- E. S. własności nieruchomości położonej w D., przy ul. (...). A. O. (1) o zaciągnięciu przez pozwanego pożyczki pod zastaw nieruchomości dowiedziała się w chwili wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez wierzycieli E. S. i J. S. w 2014 roku na podstawie tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 30 marca 2012 roku wydanego w sprawie sygn. akt I Co 596/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 2 kwietnia 2012 roku. W konsekwencji takiego działania w roku 2016 doszło do sprzedaży nieruchomości, zaś matka powoda nie uzyskała żadnej kwoty ze sprzedaży domu. A. O. (1) była przeświadczona, że pozwany ma przejściowe trudności w związku z szerokim spektrum prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Między pozwanym a matką powoda i jej najbliższą rodziną dochodziło do zawierania transakcji pieniężnych opiewających na różne kwoty. Przedstawicielka ustawowa powoda w 2017 roku poznała A. C. (1), z którą pozwany ma córkę V. C. ur. (...).

Dowód:

- odpis skrócony aktu urodzenia mał. M. O. - k. 6
- kserokopia aktu notarialnego – umowy pożyczki, rep. A nr 4131/2009 z dnia 29.12.2009 r. (k. 174 – 177);
- kserokopia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z dnia 8.01.2014 r. przeciwko A. O. (k. 178);
- zeznania św. W. O. –k. 287
- zeznania św. A. C. (1) – k. 289 -289
- zeznania A. O. (1) – k. 381-383
- zeznania T. K. (1) – k. 383-386

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie w dniu 21 kwietnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt III RCo 3/16 pozwany T. K. (1) (poprzednio M.) zobowiązał się łożyć na utrzymanie powoda M. O. (1) alimenty w kwocie po 250 zł miesięcznie, począwszy od dnia 1 maja 2016 roku, płatne z góry do dnia 5-go każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi do rąk matki dziecka- A. O. (1). Wówczas małoletni M. O. (1) miał 10 lat, mieszkał sam wraz ze swoją matką A. O. (1), pozostając na jej wyłącznym utrzymaniu. Matka małoletniego nie pracowała. Korzystała z pomocy opieki społecznej. Pobierała jedynie świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia w wysokości 1300 zł oraz zasiłek pielęgnacyjny z tytułu niepełnosprawności dziecka w wysokości 153 zł. Pozwany T. K. (1) (poprzednio M.) prowadził własną działalność gospodarczą, osiągając dochody w różnych wysokościach. Z tego też powodu na utrzymanie syna przekazywał kwoty w różnych wysokościach.

Dowód:

- akta tut. Sądu, sygn. III RCo 3/16;

A. O. (1) nadal nie pracuje. Nie jest również z nikim związana. Mieszka sama wraz z powodem w lokalu mieszkalnym położonym w D., Os. (...). Koszty związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą 600 zł miesięcznie (w tym: woda, energia elektryczna, wywóz nieczystości, czynsz, gaz). Matka dziecka nadal korzysta z pomocy opieki społecznej. Otrzymuje zasiłek rodzinny, dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego, zasiłek pielęgnacyjny, świadczenie pielęgnacyjne oraz świadczenie wychowawcze. I tak, w okresie od lutego do lipca 2017 roku otrzymała łącznie kwotę 13.758 zł. Natomiast za okres od 1 sierpnia 2017 roku do 30 października 2018 roku z tytułu wypłaconych świadczeń otrzymała łącznie 35.605 zł. Obecnie pobiera świadczenie pielęgnacyjne w wysokości 1570 zł miesięcznie, ponadto zasiłek rodzinny i świadczenie wychowawcze 500+. Otrzymuje dodatkowo pomoc ze strony swojej rodziny, w szczególności ze strony swojej matki a babki macierzystej powoda- W. O..

Dowód:

- zaświadczenie z dnia 20.08.2017 r. wystawione przez (...) w D. o wysokości zasiłków w roku 2017(k. 11);
- zaświadczenie z dnia 30.10.2018 r. wystawione przez (...) w D. o wysokości zasiłków w roku 2018 (k. 267);

Powód M. O. (1) ma obecnie 13 lat. Jest osobą niepełnosprawną od urodzenia, ponieważ obarczony jest on Zespołem (...) i związanym z tym deficytem intelektualnym w stopniu umiarkowanym. Objęty jest ponadto kształceniem specjalnym do czasu ukończenia szkoły podstawowej, które obecnie zapewnia mu Szkoła Podstawowa nr (...) z Oddziałami Integracyjnymi w D..

Dowód:

- orzeczenie o niepełnosprawności mał. M. O. (k. 7);

- pismo Burmistrza D. nr (...). (...).8.2017 z dnia 9.08.2017 r. (k. 9);

U powoda stwierdzono szereg anomalii dotyczących poszczególnych narządów i układów, tj. niedosłuch obustronny, nieborność nadwzroczna z obustronną zaćmą, niedoczynność tarczycy, dysfunkcyjny pęcherz moczowy, zaburzenia równowagi i nadmierną uogólnioną wiotkość. Dlatego też powód wymaga całodobowej opieki. Jest pod stałą kontrolą poradni neurologicznej, endokrynologicznej, kardiologicznej i urologicznej. Małoletni ma założony aparat słuchowy który tylko częściowo był refundowany. Raz na kwartał jeździ wraz z matką na wizyty kontrolne do audiologa. Powód od 1 roku życia nosi okulary, jego wada wzroku stale się pogłębia i wymagana jest coroczna wymiana szkieł których koszt wynosi 600 zł. M. O. (1) jest także w trakcie leczenia stomatologicznego. Obecnie ma założony aparat ortodontyczny i z tego powodu konieczne są wizyty kontrolne co dwa miesiące, gdzie koszt jednej wizyty to 100 zł. Na leki oraz dojazdy do lekarzy matka przeznaczą średniomiesięcznie około 1.000 zł. Koszty związane z leczeniem syna pokrywane są przez matkę, a jedynie częściowo są refundowane. Małoletni wymaga też ciągłej rehabilitacji. Dlatego uczęszcza cztery razy w miesiącu na basen, w tym także te organizowany przez szkołę (600 zł), gimnastykę korekcyjną, której koszt to około 50 zł za 20 spotkań. Małoletni uczęszcza również na hipoterapię. Na dojazdy powoda na te zajęcia matką przeznaczą około 300 zł. Rehabilitacja ta odbywa się również w okresach turnusowych (po 2-3 tygodnie, gdzie koszt takiego wyjazdu wynosi od 5.000 do 6.000 zł (dziecko wraz z opiekunem), przy czym sytuacja materialna rodzina uniemożliwia udział w tychże turnusach. Do pozostałych kosztów związanych z utrzymaniem powoda zaliczają się wydatki na wyżywienie po około 1000 zł miesięcznie, co związane jest przede wszystkim z koniecznością stosowania specjalistycznej diety bezmlecznej z ograniczeniem glutenu. Zalecone jest też podawanie dziecku odpowiednich suplementów diety wspomagających rozwój ośrodkowego układu nerwowego. Koszt suplementacji wynosi co najmniej 500 zł miesięcznie. Na zakup odzieży i obuwia matka przeznaczą około 400 zł miesięcznie. Powód cierpi na płaskostopie i konieczny jest zakup odpowiednich wkładek ortopedycznych. Dodatkowym kosztem związanym z utrzymaniem syna, a obciążającym A. O. był zakup laptopa w kwocie 2290 zł netto.

Dowód:

- zaświadczenie lekarskie z dnia 17.08.2017 r. wystawione przez Lekarsko-Rehabilitacyjną Przychodnię (...) M. K. i wspólnicy, Sp. j. (k. 8);

- zaświadczenie z dnia 7.09.2017 r. wystawione przez lek. specjalistę ortopedii i traumatologii narządu ruchu M. S. (k. 199);

- faktury wystawione przez Szkołę Podstawową nr (...) w D. (k. 210, 211 i 279);

- zeznania A. O. na rozprawie w dniu 10.05.2019 r. (k. 381 – 383);

- kserokopia recepty na zakup szkieł korekcyjnych z dnia 8.02.2019 r. (k. 275);

- kserokopia cennika turnusów rehabilitacyjnych dla dzieci firmy (...) (k. 201-);

- faktura VAT wystawiona przez (...) S.A. (k. 268);

Od 2013 roku powód M. O. (1) zapisany jest do (...) Fundacji (...) we W.. Dla małoletniego zostało otwarte subkonto, na które rocznie wpływa od około 3000 do 4000 zł z tytułu 1% podatku. Fundacja ta częściowo także opłaca małoletniemu powodowi koszty związane z leczeniem oraz zakup leków.

Dowód:

- zaświadczenie z dnia 7.08.2013 r. wystawione przez (...) (k. 181);

- zeznania przedst. ust. Powoda A. O. na rozprawie w dniu 10.05.2019 r. (k. 381 – 383);

- faktura VAT nr (...) wystawiona przez Gmina B. – Osir B. (k. 274, 286);

- faktura VAT nr (...) wystawiona przez Apteka (...) Sp. z o.o. (k. 276);
- faktura VAT nr (...) wystawiona przez DentalCover B., S., Jesion, M., Lekarze (...). p. (k. 277);
- faktura VAT wystawiona przez (...) M. U. (k. 278);
- faktura VAT nr (...)_PIA wystawiona przez Apteka (...) Sp. z o.o. (k. 281);

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2018 roku wydanym przez Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie w sprawie o sygn. akt III Nsm 368/17 T. K. (1) pozbawiony został władzy rodzicielskiej nad małoletnim M. O. (1).

Dowód:

- kserokopia postanowienia tut. Sądu z dnia 12.06.2018 r. wydane w sprawie I. N. 368/17 (k. 271);

Pozwany T. K. (1) poza synem M. O. (1) ma jeszcze trójkę innych dzieci: C. Z. (1) urodzonego (...), małoletnią C. Z. (2) urodzoną (...) i małoletnią V. C. urodzoną (...), na których utrzymanie łoży po około 1000 zł miesięcznie. Pokrywa dodatkowo koszty zakupu odzieży i obuwia oraz wypoczynku małoletniej V. C.. Opłaca też córce zajęcia tańca w kwocie po 200 zł miesięcznie.

Dowód:

- zeznania pozwanego T. K. -k. 383 – 384;
- potwierdzenie przelewu z rachunku bankowego pozwanego T. K. na rachunek bankowy A. C. (k. 125);

Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2015 roku wydanym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie o sygn. IV Ka 1300/14 na skutek apelacji oskarżyciela posiłkowego utrzymano w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 18 września 2014 roku (sygn. II K 848/14) w sprawie o wielomilionowe wyłudzenia kredytów ze (...), poświadczenia nieprawdy i fałszowanie dokumentów. Wobec pozwanego orzeczona została m.in. kara grzywny w wysokości 360 stawek dziennych w kwocie po 1500 zł każda. Obecnie łączna wysokość zadłużenia stanowi kwotę w wysokości około 800000 zł.

Dowód:

- kserokopia wyroku SO we Wrocławiu z dnia 28.01.2015 r. (k. 169 – 170);
- zeznania pozwanego T. K. na rozprawie w dniu 10.05.2019 r. (k. 385);

Pozwany T. K. (1) pozostaje w związku małżeńskim z I. K. która pełni funkcję prezesa zarządu spółki Klinika (...) Sp. z o.o. Spółka jest w posiadaniu samochodu osobowego marki P. (...), rok produkcji 2015, z którego korzysta pozwany. Pomiedzy małżonkami ustanowiona jest rozdzielnosc majątkowa. W latach 2012 – 2016 pozwany zatrudniony był w Kopalni (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony za miesięcznym wynagrodzeniem netto 1291,16 zł. Za 2014 roku pozwany wykazał dochód w wysokości 18.411,28 zł; w roku 2015 wykazał dochód w kwocie 11.345,64 zł, w roku 2016 zaś 20.431,28 zł. Z kolei w roku podatkowym 2017 i 2018 pozwany nie wykazał żadnego dochodu.

Dowód:

- kserokopia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2014, 2015, 2016, 2017 i 2018 (k. 67-74 , 282 – 285 i 389 – 398);
- zaświadczenie wystawione przez Kopalnia (...) Sp. z o.o. o wysokości wynagrodzenia pozwanego (k 66);

- kserokopia umowy leasingu operacyjnego nr (...) zawarta pomiędzy (...) S.A. a Kliniką (...) Sp. z o.o. w dniu 10.01.2018 r. (k. 326 – 328);

- wydruk informacji z KRS na dzień 27.02.2019 r. dotyczący spółki Klinika (...) Sp. z o.o. (k. 350 – 355);

- kserokopia aktu notarialnego, rep. A nr 1795/2019, z dnia 24.07.2018 r. o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej pomiędzy pozwanym T. K. a I. M. – W. (obecnie W. – K.) (k. 356 – 357);

Obecnie T. K. (1) posiada 100 udziałów o wartości nominalnej w wysokości 5000 zł w (...) Sp. z o.o., 52 udziały o wartości nominalnej 52000 zł – zastawionymi na rzecz byłej partnerki A. C. (1) oraz 555 udziałami o wartości nominalnej (...) w (...) Sp. z o.o. znajdującej się w upadłości likwidacyjnej. Początkowo udział w (...) Sp. z o.o. był zastawiony celem zabezpieczenia wierzytelności na rzecz byłej partnerki- A. C. (1), przy czym od dnia 3 września 2015 roku udziały te zostały zwolnione spod zastawu rejestrowego.

Dowód:

- kserokopia umowy o zastawienie udziału w Sp. z o.o. z dnia 6.06.2016 r. pomiędzy pozwanym T. K. a I. Z. (k. 82 – 83) wraz z notarialnym poświadczeniem podpisów (k. 84);

- kserokopia zwolnienia udziałów spod zastawu rejestrowego wraz z notarialnym poświadczeniem podpisu A. C. (k. 165);

Od 2017 roku pozwany prowadzi własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) Sp. z o.o. związaną z odpadami i chemią przemysłową. Spółka ta w chwili obecnej nie przynosi jednak większych zysków.

Dowód:

- zeznania pozwanego T. K. na rozprawie w dniu 10.05.2019 r. (k. 384);

Pozwany posiada zadłużenie w postaci kredytu na rachunku w MultiBanku – do spłaty pozostała kwota 100000 zł oraz wierzytelność wobec (...) Sp. z o.o. jako poręczenie za cudzy dług – do spłaty ponad 320000 zł. Względem jego osoby toczy się wiele postępowań egzekucyjnych, w tym pozostaje do spłaty bliżej nieokreślony dług w wysokości 36000 zł.

Dowód:

- zeznania pozwanego T. K. na rozprawie w dniu 10.05.2019 r. (k. 385);

- kserokopia postanowienia SO we Wrocławiu z dnia 21 kwietnia 2017 r. wydanego w sprawie o sygn. I C 1245/16 (k. 318 – 319);

Pozwany T. K. (1) nie utrzymuje z małoletnim synem M. O. (1) żadnych kontaktów, nie dzwoni, nie uczestniczy w jego życiu i nie interesuje się jego sprawami. Nie czyni także na jego rzecz okolicznościowych prezentów. Do 2012 roku przekazywała matce powoda od 1000 zł do 3000 zł miesięcznie. Do czasu zawarcia ugody sądowej nie łożył już żadnych kwot, zaś po jej zawarciu alimenty w kwocie 250 zł miesięcznie płacił jedynie do kwietnia 2017 roku. Dodatkowo przekazał matce powoda kwotę 450 zł na komunie syna.

Dowód:

- kserokopia potwierdzeń wykonania przelewów alimentów na rzecz małoletniego powoda M. O. (k. 60 – 63);

- kserokopia pokwitowania odbioru przez A. O. kwoty 450 zł od pozwanego T. K. (k. 64);

- zeznania A. O. na rozprawie w dniu 10.05.2019 r. (k.382 – 383);

- zeznania pozwanego T. K. na rozprawie w dniu 10.05.2019 r. (k. 384);

W kwietniu 2017 roku przelał na rachunek bankowy matki dziecka- O. kwotę 90.000 zł, wskazując w tytule przelewu sygn. akt sprawy III RCo 3/16. Od tego czasu pozwany zaprzestał lożenia na małoletniego syna jakichkolwiek kwot, gdyż – jego zdaniem – kwota ta stanowi zapłatę alimentów na okres najbliższych 30 lat a nie jak podnosi matka – zwrot pożyczonej od niej kwoty 70000 zł i zaległość alimentacyjna w kwocie 20000 zł. A. O. (1) od 2016 roku zamieszkuje synem M. w zakupionym za 200.000 zł mieszkaniu w D.. Współwłaścicielem mieszkania jest matka A. W. O., która współfinansowała zakup nieruchomości. Środki pieniężne przebrane przez pozwanego w kwocie 90.000 zł także zostały przeznaczone na zakup tegoż mieszkania. Finalna umowa dotycząca zakupu mieszkania została zawarta w 2017 roku.

Dowód:

- kserokopia potwierdzenia wykonania przelewu na rachunek bankowy A. O. - k. 12, 59;

- zeznania św. W. O. – k. 288

- zeznania A. O. (1) - k.382

- zeznania pozwanego T. K. (1) - k. 385;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

Sąd rozstrzygnął niniejszą sprawę w oparciu o przepisy art. 128 kro, art. 138 i art. 135 § 1 i 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, mając na względzie cywilistyczne uregulowania dotyczące zobowiązań zawarte w Kodeksie cywilnym. W ocenie Sądu należy w tym miejscu w szczególności wskazać, że w myśl art. 128 kro obowiązek alimentacyjny jest obowiązkiem prawnorodzinnym, co oznacza, że stosunek alimentacyjny nawiązuje się z mocy ustawy między osobami połączonymi węzłem rodzinnym. Orzeczenie sądowe lub umowa, o której wspomina art. 138 kro, konkretyzuje przedmiot i sposób wykonania świadczenia. Stosunek alimentacyjny i wynikający z niego obowiązek alimentacyjny (roszczenie) jest oparty na stosunku zobowiązaniowym. Strony stosunku prawnego alimentacyjnego nazywamy uprawnionym i zobowiązanym, i odpowiednio wierzycielem i dłużnikiem. W ujęciu stricte cywilistycznym, zobowiązanie jest stosunkiem prawnym, w którym jedna osoba (wierzyciel/uprawniony) może żądać od drugiej strony (dłużnika/zobowiązanego) świadczenia, a ta ostatnia powinna świadczenie spełnić. Istotnymi elementami tego stosunku są zatem podmioty (uprawniony i zobowiązany) oraz przedmiot, czyli świadczenie polegające na określonym zachowaniu się dłużnika, którego spełnienia domaga się wierzyciel. Przy czym świadczenie, to zachowanie się dłużnika zgodne z treścią zobowiązania i polegające na zadośćuczynieniu godnemu ochroni interesowi wierzyciela. Interes wierzyciela to zaś korzyść, którą ma odnieść. Przepis art. 354§ 1 i 2 kc stanowi, że dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom (§1). W taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania wierzyciel (§2). Tym niemniej do istotnych różnic między typowym stosunkiem obligacyjnym rozumianym w sensie cywilistycznym a stosunkiem alimentacyjnym zalicza się „przedmiot świadczenia”, który stanowi zaspokojenie potrzeb, a nie zapłata. W uchwale SN z 24 maja 1990 r. (...) 21/90 stwierdzono: ”obowiązek alimentacyjny należy do kategorii stosunków obligacyjnych , a ze względu na swe źródło należy do zobowiązań prawnorodzinnych. Polega on na czynnościach mających na celu zaspokojenie potrzeb osoby, która sama utrzymać się nie może, a więc na różnorodnych świadczeniach. Obejmuje on dostarczenie środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania.” Z kolei w uchwale SN z 24 lutego 2011 r. III CZP 134/10, Sąd stwierdził, że prawa i obowiązki alimentacyjne mają charakter ściśle osobisty, a co za tym idzie nie są przenoszalne ani inter vivos, ani mortis causa. Nie podlegają potraceniu, zastawie, nie mogą być przedmiotem przelewu. W uzasadnieniu prawnym stwierdzono, że „celem obowiązku alimentacyjnego na płaszczyźnie moralnej jest uczynienie zadość wynikającemu z więzów rodzinnych obowiązkowi świadczenia pomocy tym członkom rodziny, którzy własnymi siłami i środkami nie mogą zaspakajac

swych potrzeb bytowych (...). Obowiązek alimentacyjny – obok realizacji celu ekonomicznego, jakim jest zapewnienie uprawnionemu niezbędnych środków materialnych pozwalających zaspokoić jego potrzeby – służy kształtowaniu właściwych wzorców postępowania w rodzinie, wpływa na umocnienie więzi i kształtuje wzajemne relacje między jej członkami.” Zważyć przy tym należy, że cele stosunków rodzinnych nawet jeśli ich przedmiotem jest świadczenie o charakterze majątkowym nigdy nie mają na celu zaspokojenie jedynie majątkowego interesu uprawnionego, są bowiem wyrazem szczególnej więzi rodzinnej i ich celem jest zaspokojenie uprawnień i wypełnianie obowiązków wynikających ze stosunku małżeństwa lub pokrewieństwa. Zobowiązanie należy traktować jako całość i istnieje ono dopóty dopóki cel lub cele tegoż zobowiązania nie zostaną osiągnięte. Odnośnie spełniania świadczenia, to świadczenia alimentacyjne ze swojej istoty są świadczeniami okresowymi, czyli w ramach jednego i tego samego stosunku obligacyjnego, dłużnik ma spełniać wiele świadczeń jednorazowych, które nie składają się na całość z góry określoną, a istotne jest powtarzanie się kolejnych świadczeń. Świadczenia alimentacyjne mają na celu utrzymanie się uprawnionego. Alimenty z natury swej są przeznaczone na potrzeby bieżące. Świadczenie stanowiące przedmiot obowiązku alimentacyjnego może polegać na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby środków wychowania. Środki utrzymania to z reguły środki przeznaczone na wyżywienie, ubranie, mieszkanie, leczenie. Środki wychowania to wydatki na naukę, kształcenie, rozrywkę, kulturę. Środki utrzymania i wychowania mogą być dostarczane w formie świadczeń pieniężnych lub w naturze. Świadczenia alimentacyjne względem dziecka niesamodzielnego mogą polegać na osobistych staraniach o jego utrzymanie i wychowanie, tzn. osobistej opiece nad dzieckiem, staraniach Podsumowując, alimenty są świadczeniem okresowym. Dłużnik w ramach jednego i tego samego stosunku obligacyjnego ma spełnić wiele świadczeń jednorazowych, które nie składają się na z góry określoną całość. Wykonanie zobowiązania, w tym także z umowy, następuje poprzez spełnianie świadczenia, jest czynnością prawną, która ponadto dla swej ważności wymaga oświadczenia zarówno wierzyciela jak i dłużnika.

Zgodnie natomiast z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Stosownie zaś do treści art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z kolei § 2 powołanego wyżej przepisu stanowi, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Pojęcia "usprawiedliwione potrzeby" nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczają poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego

Osoby zobowiązane do alimentacji, a w pierwszej kolejności są nimi rodzice dzieci, które nie mogą się same utrzymać, obowiązani są w zależności od swych możliwości zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno ich potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przez ustawowe określenie "możliwości zarobkowe i majątkowe" rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W przypadkach uzasadnionych obejmują one także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn nie zasługujących na usprawiedliwienie.

Alimenty w kwocie po 250 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M. O. (1) były ustalone ugodą w dniu 21 kwietnia 2016 roku zaś pozew o podwyższenie alimentów wpłynął do tut. Sądu w dniu 25 sierpnia 2017 roku. W ocenie Sądu, co

znajduje potwierdzenie w zeznaniach A. O. (1) i św. W. O., alimenty w tej kwocie zostały ustalone ponieważ matka powoda była przeświadczona, że pozwany znajduje się w przejściowej niekorzystnej sytuacji finansowej związanej z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą. W 2017 roku A. O. (1) poznała się z A. C. (1). Wówczas matka powoda dowiedziała się o relacjach pozwanego z innymi kobietami, z którymi ma dzieci oraz o różnorodnych działaniach pozwanego. Fakt przelania przez T. K. (1) na konto A. O. (1) kwoty 90.000 zł został uznany przez matkę powoda jako zwrot pożyczki w kwocie 70.000 zł oraz uregulowanie zaległych alimentów w kwocie 20.000 zł. Wpłata rzeczony kwoty, a w zasadzie próba wykazania przez strony z jakiego tytułu została uiszczona, nie ma dla Sądu znaczenia w kontekście przedstawionego rozważenia prawnego dotyczącego realizacji zobowiązań alimentacyjnych. Zdaniem Sądu, dokonanie przez pozwanego jednorazowej wpłaty 90.000 zł na konto A. O. (1), jedynie z wpisaniem sygnatury akt sprawy, w której zawarto ugodę alimentacyjną nie może stanowić realizacji ugody zawartej przed Sądem w dniu 21 kwietnia 2017 roku. Jak wskazano powyżej alimenty są świadczeniem okresowym, a zobowiązany do alimentacji w ramach jednego i tego samego stosunku obligacyjnego powinien spełnić świadczenia jednorazowe, które bynajmniej nie składają się na z góry określoną całość. Poza tym z istoty alimentów wynika, że ich świadczenie ma służyć zabezpieczeniu bieżących potrzeb uprawnionego. Zauważyć też należy, że pozwany w żaden sposób nie wykazał, aby wpłacając kwotę 90.000 zł uzyskał zgodę A. O. (1) na wykonanie zobowiązania alimentacyjnego, jak to określił na najbliższe 30 lat. W rozeznaniu Sądu, w ogóle zabrakło w tym przedmiocie oświadczenia zarówno wierzyciela jak i dłużnika. Z drugiej strony nie można również uznać, że wpłacona przez A. O. kwota 90.000 zł na poczet ceny mieszkania stanowi spełnienie świadczenia alimentacyjnego (zobowiązania) przez pozwanego na rzecz M. O. (1), z powodów powyżej wskazanych, bowiem nie jest to zaspokojenie bieżących potrzeb uprawnionego. W uchwale z 10 maja 1977 roku III CZP 26/77 Sąd Najwyższy wskazał w uzasadnieniu, że obowiązek alimentacyjny polega m.in. na zaspakajaniu kosztów mieszkania, „(...)jednakże podkreślenia wymaga fakt, że chodzi tu o koszty bieżące, to znaczy takie koszty, które są związane z zaspokojeniem bieżących potrzeb mieszkaniowych osoby uprawnionej do alimentacji”.

Sąd uznał, że przedstawione przez matkę powoda koszty utrzymania uzasadniają przyznanie M. O. (1) alimentów w kwocie po 1.500 zł miesięcznie. Powód jest trzynastoletnim dzieckiem obciążonym Zespołem (...) z szeregiem anomalii dotyczących poszczególnych narządów i układów. Jego usprawiedliwione potrzeby są zdecydowanie większe niż przeciętnego dziecka w tym wieku, zwłaszcza wówczas, gdy czynione są mozolne starania jego matki o przygotowanie syna do w miarę samodzielnego funkcjonowania w przyszłości. Alimenty w kwocie po 250 zł miesięcznie nie są w żadnej mierze adekwatne, ani do wieku dziecka, ani do stanu w jakim się znajduje, a tym samym nie zabezpieczają one usprawiedliwionych potrzeb dziecka. Nie można zarzucić A. O., że chciałaby zabezpieczyć synowi szeroką gamę zabiegów rehabilitacyjnych, w tym także możliwość udziału w turnusach rehabilitacyjnych, odpowiednią jakościowo dietę, opiekę medyczną, suplementację, czy w końcu zorganizować stosowne otoczenie mieszkalne, zapewnić rekreację i właściwy sprzęt sportowy ponieważ, im większa stymulacja rozwojowa nastolatka z Zespołem (...), tym większa szansa na jego społeczne funkcjonowanie w przyszłości. A. O. (1) w zasadzie cały swój czas poświęca powodowi, musi pozostawać dyspozycyjna, co wynika z potrzeb dziecka. Wysiłek zapewnienia małoletniemu M. O. (1) całodobowej opieki, odpowiedniej rehabilitacji podejmowany jest wyłącznie przez jego matkę. Wykazuje się ona przy tym dużą siłą woli, co zdaniem Sądu ze wszech miar zasługuje na aprobatę. Pozwany natomiast – w odczuciu Sądu - w tym zakresie wykazuje niezrozumienie, bierność i co najmniej obojętność.

O stabilizacji finansowej strony powodowej nie może być mowy. Przedstawicielka ustawowa utrzymuje się ze świadczeń wypłacanych z opieki społecznej, których wysokość w ostatnim czasie wynosi 2070 złotych. Koszty utrzymania mieszkania to wydatek rzędu około 600 zł. Pozostaje jej więc do dyspozycji około 1470 zł miesięcznie na utrzymanie 2-osobowej rodziny, co stanowi z kolei około 735 zł na osobę. Od tego należy już tylko odliczyć wydatki na dojazdy do lekarzy i rehabilitację, wykup leków, wydatki na żywność czy zakup odzieży. Wobec tak znaczącej niepełnosprawności powoda przyjąć należy, że kwota powyższa nie jest w stanie zabezpieczyć jego usprawiedliwionych potrzeb. Tym bardziej, że dochody uzyskiwane przez matkę praktycznie bilansują się z wydatkami. Bez wątplenia dodatkowym wsparciem dla A. O. (1) jest pomoc ze strony Fundacji, do której małoletni powód jest zapisany, co wynika przede wszystkim z przedłożonych do akt sprawy faktur. Należy jednak mieć na uwadze, że owe wsparcie nie musi być stałe i pewne, a z pewnością nie powinno mieć wpływu na zakres obowiązku alimentacyjnego ojca powoda.

Jak wskazano na wstępie, ustawodawca uznał, że obowiązek alimentacyjny może polegać także na osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie dziecka. Taka forma spełnienia obowiązku alimentacyjnego dotyczyć będzie sytuacji, gdy matka dziecka w celu zapewnienia dziecku opieki albo gdy z uwagi na stan zdrowia dziecka nie jest w stanie podjąć zatrudnienia. W realiach przedmiotowej sprawy A. O. (1) swój obowiązek alimentacyjny w znacznej mierze wypełnia właśnie w powyższy sposób.

Pozwany natomiast w żaden sposób, nie licząc przekazania 450 zł na komunię syna, nie partycypuje w kosztach opieki, utrzymania i wychowania małoletniego. Nie uczestniczy w życiu syna, nie czyni żadnych osobistych starań, które mogły odciążać matkę dziecka w jej codziennej, troskliwej, cierplivej i pełnej miłości opiece nad M.. Jakkolwiek T. K. (1) nie kwestionował faktu, że koszty utrzymania niepełnosprawnego dziecka są znaczne, tak niezmiennie w toku postępowania podnosił, iż przekazana przez niego kwota 90000 zł wyczerpuje żądania alimentacyjne powoda względem jego osoby na okres najbliższych 30 lat.

Oceniając stanowisko pozwanego w kwestii jego stosunku do powoda, nie sposób pominąć treści uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2000 r., sygn.. akt III CZP 6/2000, na której generalnie oparta jest dominująca linia orzecznicza. Zgodnie z jej treścią przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego regulujące obowiązek alimentacyjny są normami bezwzględnie obowiązującymi. Zatem zarówno obowiązek alimentacyjny, jak i odpowiadające mu prawo o świadczeń alimentacyjnych mają charakter ściśle osobisty. (vide: uchwała SN z dnia 25.11.1975 r., III CZP 76/75, OSNCP 1976). Przysługujące więc uprawnionemu prawo do świadczeń alimentacyjnych, także do wymagalnych już rat alimentacyjnych, nie może być zbyte innej osobie, jak i uprawniony nie może się zrzec tego prawa nawet za zapłatą jednorazowej skapitalizowanej kwoty przyszłych świadczeń. Jednocześnie bezwzględnie obowiązujący charakter przepisów o obowiązku alimentacyjnym nie stanowi przeszkody do ustalenia wysokości alimentów w drodze umowy stron, a także w ugodzie sądowej w toku postępowania o alimenty. Możliwość taką wyraźnie przewiduje zarówno art. 184 kpc jak i art. 138 kro. Jeszcze raz należy podkreślić, że – w ocenie Sądu - w przedmiotowej sprawie żadne porozumienie pomiędzy rodzicami nie miało miejsca, a decyzja pozwanego o przekazaniu matce powoda tak znaczącej sumy pieniędzy pozwala na przyjęcie, iż było to działanie z premedytacją (wskazanie w tytule przelewu sygn. akt sprawy III RCo 3/16) i podjęte bez wiedzy matki. Przyjmuje się bowiem, że samo roszczenie alimentacyjne nie może być przedmiotem swobodnej decyzji stron, a w szczególności nie może być przedmiotem zrzeczenia się przez uprawnionego. Przekazanie przez pozwanego T. K. (1) jednorazowej kwoty 90.000 zł na rachunek bankowy matki jednorazowej kwoty tytułem alimentów, można uznać za zrzeczenie się alimentów „na przyszłość”. Alimony, co podniesiono również wcześniej, są przeznaczane na koszty wychowania i bieżącego utrzymania dziecka, a nadto stanowią formę partycypacji drugiego rodzica w tego rodzaju wydatkach. Z tego też powodu nie jest możliwym zrzeczenie się alimentów w imieniu dziecka, za darowiznę, którą otrzymał drugi rodzic. Istotą problemu nie jest więc to czy rodzic może przekazać dziecku określoną darowiznę (bo to jest zawsze możliwe), ale to czy w zamian za tego rodzaju przysporzenie można całkowicie pozbawić dziecko możliwości dochodzenia alimentów w przyszłości. Godzi się przy tym zauważyć, iż tego rodzaju czynność przekracza zakres zwykłego zarządu i tego rodzaju czynności żaden rodzic samodzielnie podjąć nie może. Musi wcześniej bowiem uzyskać zgodę sądu opiekuńczego, a który zgodę taką wyda tylko wtedy, gdy czynność taka będzie służyć dziecku i będzie zgodna z jego dobre.

Przechodząc do oceny możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego T. K. (1), wskazać należy w pierwszej kolejności, że są znacznie lepsze aniżeli możliwości dochodowe A. O. (1). Zauważyć wypada, że pozwany w przeszłości niewątpliwie prowadził działalność gospodarczą w szerokim jej spektrum, poczynając od kopalni kruszyw naturalnych poprzez doradztwo gospodarcze, biura podróży, firmy budowlane, kluby sportowe, aż po „(...) Centrum (...), Sp. z o.o.”, co jednoznacznie wynika z wydruków z Internetowego Monitora Sądowego i Gospodarczego. Pozwany uwikłany był w różnego rodzaju powiązania finansowe. W ocenie Sądu przedłożone przez pozwanego wyliczenia podatków, zaległości z tytułu zaciągniętych przez niego zobowiązań finansowych, nie obrazują faktycznej sytuacji pozwanego. Już samo zaciągnięcie przez niego kredytu w wysokości 100.000 zł świadczyć może o znacznych możliwościach majątkowych pozwanego. Zgodzić należy się twierdzeniami strony powodowej, iż taki limit kredytowy może dotyczyć wyłącznie osób zamożnych o wysokiej zdolności kredytowej. Ponadto przy tak rażąco złej sytuacji finansowej niewiarygodne wydają się być dobrowolne uiszczanie alimentów w wysokości łącznej 3.000 zł na trójkę jego pozostałych dzieci, nie

wspominając już o ponoszeniu wydatków na własne utrzymanie. Trudnej sytuacji pozwanego wydają się przeczyć także jego postępowanie w przeszłości, bowiem w 2006 roku przekazał matce powoda znaczącą kwotę 400.000 zł a w kwietniu 2017 roku, więc stosunkowo niedawno, wspomnianą kwotę 90.000 zł. W tym miejscu wskazać należy, iż obciążającego pozwanego zadłużenie w postaci poręczenia za cudzy dług w żadnym wypadku nie można traktować preferencyjnie, w stosunku do ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego syna M. O. (1).

Podstawą oddalenia powództwa o podwyższenie alimentów może być tylko brak wszelkich możliwości po stronie zobowiązanego, nie zaś szczupłość środków, jakimi on rozporządza. (vide: Uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. w sprawie wytycznych w zakresie wykładni prawa xi praktyki sądowej w sprawach o alimenty). Zasadą jest bowiem, że rodzic obowiązany jest podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszym dochodem.

Pozwany nie uczestniczy w życiu M. O. (1), nie utrzymuje z nim kontaktów, niejako odsunął syna od siebie. W tej sytuacji wkład finansowy T. K. (1) w utrzymanie syna winien być zdecydowanie większy niż A. O. (1), która niemal w pełni realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec syna poprzez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie. Na uwadze należało mieć złożone przez pozwanego zeznania, który stwierdził, iż kwota 250 zł jest niewystarczająca i może dopłacić 1000 zł. Przy ustaleniu, że miesięczny koszt utrzymania powoda, to kwota co najmniej w granicach 2000 – 2500 zł, Sąd kierując się poczuciem sprawiedliwości i słuszności oraz mając na uwadze powołane przepisy, uznał, że miesięczna kwota alimentów w wysokości 1.500 zł zabezpieczy w części usprawiedliwione potrzeby powoda, a jednocześnie jest adekwatna do możliwości majątkowych pozwanego. W pozostałym zakresie usprawiedliwione potrzeby powoda będzie zobowiązana pokryć matka.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt I. i II. W związku z treścią art. 96.1. 2) ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28 lipca 2005 roku (Dz.U. z 2018 r. poz.300 z późn. zm.) orzeczono jak pkt III. O kosztach dotyczących zastępstwa procesowego Sąd orzekł w pkt IV. i V. na podstawie § 2 ust. 5 i § 4 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie. W pkt VI. wyroku Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności, na zasadzie art. 333 kpc.